

@README
#TKO—?LY

readme 04/21

joulunumero: klassikot & perinteet

/DIR

<i>/main</i>	03
<i>Puheenjohtajan tervehdys</i>	04
<i>ATK-YTP OULU – paska</i>	
<i>kaupunki, hyvä meininki</i>	05
<i>Tunteiden hedelmä</i>	09
<i>Joulureseptejä muutamien</i>	
<i>(satojen) vuosien takaa</i>	11
<i>Kadonneen skyrin selitys</i>	13
<i>KJYR 2021</i>	15
<i>Nollahypoteesi: Jumala</i>	18
<i>Tekiksen jouluperinteet</i>	21
<i>/misc</i>	23

/USR

Päätoimittaja
Ines Lukkanen

Toimittajat
Siiri Hirvonen
Konsta Janhunen
Meri Rajamäki
Eetu Raunio
Heli Parviainen

Kuvatoimittaja
Veeti Ollila

Taiteija
Meri Säynätkari

Julkaisija: TKO-äly ry

/MAIN

Klusteri on herännyt, opiskelijatapahtumat ovat virkoamistilassa, ja BMURin nousukin on jälleen koettu. Rakkaat kanssatekisläiset – me selvisimme kurimuksesta ainakin toistaiseksi. Tämän lehden teemaksi valikoitui ”klassikot ja perinteet”, joka sopiikin erinomaisesti, paitsi joulunumeroon, myös siihen, että olemme kaivaneet tauolle jääneet huvitukset ja toiminnan naftaliinista. Jollei sitten rajoitusten *hyllymbvyör* iske kaikkea jälleen jäihin.

2021 alkaa todella lähestyä loppuaan, ja siten myös valtakauteni ReadMe -lehden puikoissa kääntyy kohti iltaansa. Päätin tähän pestiin lähtiessäni, että tuuttaamme ulos neljä värikästä numeroa, johon laitamme roppakaupalla sisältöä, ja näin olemme toimituksen kanssa myös tehneet. Olen meistä ylpeä, ja toivon, että seuraajani – kuka hän sitten lieneekin – jatkaa samoilla tarmokkailla ja omistautuneilla periaatteilla, jotta TKO-älyn lukijakunta saa kerran vuodenajassa jotain vain heille tarkoitettua ja räätälöityä luettavaa. Koska hei, olemme sen arvoisia.

*Ma lohikäärmeen herätin
Ja suitsin, loimitin
Vuoden tätä lehteä
Päättömyystoimitin*

*Kiitos, toverit, mua kutsuu
Jokin aivan muu
Tarttis' kandintutkintokin
Saada kasaan hutastuu*

Päätoimittaja

Ines Lukkanen

PUHEENJOHTAJAN TERVEHDYS

“Ahh. Tuijotan vienosti lumetettua maata samalla, kun sieraimiini nousee lämpimän kahvin tuoksu. Aurinko tekee parhaansa kömpiäkseen esiin männynlatvojen takaa tänä poikkeuksellisen pilvettömänä pakkasaamuna, kuitenkin siinä järin hyvin onnistumatta. Mielenilani on mitä seesteisin. Annan ajatusteni karkailla taaksepäin ajassa, aina vuoden alkuun saakka.”

Näillä sanoilla aloitin ensimmäisen vedokseni puheenjohtajan terveisistä vuoden viimeistä Readmetä varten. Vakain aikomukseni oli kirjoittaa ruusuinen kuvaus hallitustyöskentelystä, kaihoisa rakkauskirje jo ehtopuolelleen kääntyville aktiivivuosilleni. Mutta sitten järjestimme sääntömääräisen syyskokouksen, eivätkä aikaisemmat ajatukseni enää tuntuneetkaan niin hyvin kuvastavan mielenmaisemaami. Jos et ole pysynyt uutisten vauhdissa tai luet tätä artikkelia jossain kaukaisessa tulevaisuudessa ilman riittävää kontekstia, niin todettakoon, että kaikki ei mennyt niinkuin Strömsössä: Muun muassa puheenjohtajavalinta jouduttiin mitätöimään virheellisen vaalitavan takia.

Tässä vaiheessa tilanne on kuitenkin ehditty korjata ja hyvä niin. Ei voi sanoa, että draamalta olisi täydellisesti vältytty, mutta kuitenkin jonkin sortin lopputulokseen päästiin eikä vielä kukaan ole uhannut allekirjoittanutta hallinto-oikeudella, joten ehkä asiat tästä vielä lutviutuvat. Tulevaa hallitusta suosittelen joka tapauksessa lämpimästi perehtymään yhdistyksen sääntöihin niiden ansaitsemalla pieteetillä.

Positiivisena puolena tapauksesta on sanottava se, että enää mieltäni ei valtaa samanasteinen haikeus, kun ajattelen puheenjohtajan viran siirtoa eteenpäin. Muutoin tämä opiskeluvuosi on ollut nimittäin yksi hienoimmistani ja tulen varmasti muistelemaan montaa tapahtumaa sekä kohtaamista suurella lämmöllä. TKO-älyllä on ihastuttavan monta aktiivista jäsentä, jotka ovat oma-aloitteisuudellaan ja tekemisen meiningillään auttaneet ylläpitämään ja kehittämään tätä järjestöä tänäkin vuonna, kiitos siitä teille kaikille. Kiitos ja anteeksi ja kiitos!

Puheenjohtaja

Markus Holopainen

ATK-YTP OULU – PASKA KAUPUNNI, HYVÄ MEININNI

Eetu Raunio

(kuvittelle mustavalkoisena & lue pään sisällä parhaalla film noir -salapoliisiiäänellä)

A. I. Virtasen aukio, tiistai 26.10.2021, juuri ennen keskiyötä. Tihkusadetta. Keltaisia haalareita. Väsyneitä katseita. Pohjolan matkojen busseja. Matkanjohtajana ainejärjestön varapuheenjohtaja. Yksi toisensa perään matkalaukut katoavat ruuman uumeniin ja he katoavat bussin sisälle. Ensimmäinen vallataan eturivit, siitä edetään perää kohti. Takaa löytyy mikroaaltouuni ja vessa (onneksi erillään toisistaan). Bussin ovi sulkeutuu: matka kohti Oulua on alkanut. Nuo fuksit eivät tiedäkään mikä heitä odottaa. Kokeneemmat ovat jo menetettyjä tapauksia... ovathan he lopulta vapaaehtoisesti mukana kyydissä.

Bussissa on hiljaista. Nekin, jotka alkumatkasta jaksoivat hillitysti juhlia lähtöä ja nauttia erinäisiä veteen pohjautuvia juomavalmisteita ovat madaltaneet äänensä tasoa, jotta muut saavat nukuttua. Ikkunasta näkyvä maisema ei muutu.

Tie, ei muita autoja. Puita, metsää, ei elämää.
Olemme selvästi kolmannen kehän ulkopuolella.

Pysähdysten määrä pidetään pienenä. Toisella niistä tapahtuu jo yhteistoimintaa: Luuppi ry., tuttavallisemmin "ne tamperelaiset", ovat sattuneet Jyväskylään samanaikaisesti. Sanoja vaihdetaan, Hesburgerin kiinnioloa kirotaan, matka jatkuu omilla busseissa.

Yön pimeys alkaa muuttua auringonnousuksi. Ehkä tämäkin bussimatka päättyy aikanaan.

Aurinko sarastaa. Kahdeksalta aamusta ilouutinen herättää viimeisetkin nukkujat. Olemme Oulussa. Bussi kiertää Pohjankartanon koulun parkkipaikalle. Tehtävä on selvä: ota matkalaukku, vie luokkaan, tule takaisin. Aikaa ei ole hukattavaksi, puoli yhdeksältä bussi jatkaa matkaansa yliopistolle.

Huhun mukaan kaikki ehtivät takaisin bussiin. Yhteismajoitus ei saanut ketään meistä elävältä... tällä kertaa.

Bussikuskin johdolla laskemme päämme. Kaikilla ne ovat vielä mukana.

Oulun yliopisto kutsuu. Olemme etuajassa. Se ei haittaa.

Sankariemme seikkailu on vasta alkamaisillaan. Mitä Oululla on tarjottavana? Mikä edes on ATK-YTP? Selviävätkö kaikki päivän koitoksista? Kaikki tämä ja lisää selviää seuraavassa osassa. Jatka lukemista... omalla vastuulla!

Bussi kaartaa yliopiston parkkipaikalle. Hups, väärä parkkipaikka, ollaankin takapuolella...

Kokeillaan uudestaan. *Kröhöm.*

Bussi kaartaa yliopiston parkkipaikalle. Tai, no, bussipysäkille. Tekismassa valuu etu- ja takaovesta ulos jalkakäytävälle. Siinä se on: legopalikkakokoelmalta näyttävä yliopisto. Letka jatkaa pääovesta sisään ja infopisteelle. Kello on yhdeksän. Ensimmäinen luento alkaa... kymmeneltä. Tunti aikaa. Mahdollisuuksia rajattomasti. Jotkut jäävät kahville tutustumaan, toiset suuntaavat lähimpään kauppaan hakemaan eväitä tulevia luentoja varten. Osa tutustuu rakennukseen. Yliopisto on kuin sokkelo, jossa huhun mukaan joku turkulainen vielä etsii uloskäyntiä.

Kello lähestyy kymmentä. Haalarien sateenkaari suuntaa massiiviseen luentosaliin ja valtaa strategiset istumapaikat jotakuinkin ainejärjestöryhmittäin. Ensimmäiset yhteistoiminnan merkit näkyvät. Erivärisiä haalareita vierekkäin. Kymmeneltä Blankon edustaja ottaa mikrofonin käteen ja aloittaa alkutervehdyksellä. Teknisiä ongelmia on. Mikrofoni vaihtoon. Jatketaan. Seuraavan viiden tunnin ajan luennoitsijat erinäisistä alan yhtiöistä kertovat tarinoita mikropalveluista integraatioihin.

Neljältä alkaa kiltalenkkisuunnistus. Mahdollisuus tutustua rastien kautta Oulun yliopiston järjestöihin. Oulussa on viileätä mutta nopea kävelytahti lämmittää. Rasti rastiilta opiskelijat lähestyvät etkoja. Alppimaja odottaa, kutsuu... hurmaa. Silliin sponsoroimat vehnäpohjaiset vesituotteet korkkaavat illan aktiviteetit. Pian maja on täynnä elämää, ääntä ja tunnelmaa.

Suunnistuksen voittaja selviää. Bileet jatkuvat. Bussit tulevat, vievät pois, tuovat jatkoille. Tai, no, jonoon jatkoille. 45 Special imee sisäänsä, keskustelu jatkuu, Maustetytöt esiintyvät.

Meinini on kova.

Torstaina sama kaava toistuu. Suunnistuksen teemana CV-suunnistus. Rastinpitäjinä firmojen edustajia. Väki virtaa alppimajaan, alppimajasta bussiin, bussilla Basso Clubille, Basso Clubilta majoitukseen.

Muistikuviakin saattaa olla. Perjantaina vaihdetaan viimeisiä katseita muiden kaupunkien edustajien kanssa. Ensi vuonna saatetaan nähdä taas. Pohjolan matkojen bussi odottaa.

Matka on pitkä. Matkalla voi nukkua. Matkalla voi tehdä laskennan mallien tentin. Matkalla voi katsoa jääkiekkoa.

Matka voi päättyä.

Mikä ihmeen ATK-YTP?

ATK-yhteistoimintapäivät

Tietotekniikan opiskelijoiden liiton (TTOL)
kaksipäiväinen seminaaritapahtuma

2021 Oulussa, 2022 Kuopiossa

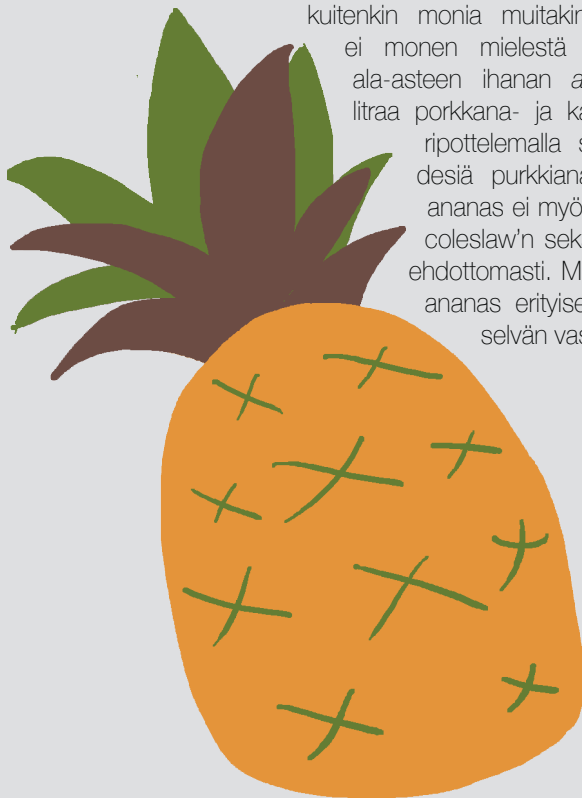
Luentoja, tekemistä, tutustumista

TUNTEIDEN HEDELMÄ

Konsta Janhunen

On äkkiseltään vaikea keksiä yhtä luotaantyöntävää kasvia kuin ananas. Silti joku älypää on päättänyt haukata siihenkin piikikkääseen käpyyn ja löytänyt ihanan yllätyksen, sokeria tulvivan kirpeänpehmeän hedelmällihan. Sinänsä ananaksen sisältökin on varsin hostiili, sillä se on hapanta ja sen sisältämä bromelaiini on proteiinien pilkkoutumista edistävä entsyymi ja liika ananaan nautiskelu saattaakin johtaa muun muassa kielen kipeytymiseen. Mutta onhan se herkullista.

Vaan missä on, missä ei. Siinä kohtaa keskustelua aletaan purra hammasta ja puristaa kättä nyrkkiin, mikäli vielä ehtii. *"Ananas ei kuulu pizzaan!"* lienee kuuluisin tunteiden kuohuttaja. On kuitenkin monia muitakin ruokia, minne ananas ei monen mielestä kuulu. Useat muistavat ala-asteen ihanan *aurinkosalaatin*, jossa 20 litraa porkkana- ja kaaliraastetta oli elävöitetty ripottelemalla sen pinnalle puolentoista desiä purkkiananasta. Monien mielestä ananas ei myöskään kuulu oikeaoppisen coleslaw'n sekaan, toisten mielestä taas ehdottomasti. Minulta, jos kysytään minne ananas erityisesti kuuluu, saa kuitenkin selvän vastauksen.

Suklaan sisään. Pandan legendaarisen simppeleistä *Juhlapöydän konvehteja* -rasiasta on jo vuosikymmeniä löytynyt täydellinen kymppi. Ja en nyt tarkoita sitä tylsää toffeeta tai pliusua zabaglionea. Ananas-konvehti on ehdoton ilopilkkuni jokaisessa niistä kymmenestä *juhliksesta*, jotka joka joulua lahjaksi päätyy saamaan. Tai siis, neljä ilopilkkua. Ne ei sieltä nimittäin katoa, vaikka kierrättäisi rasian koko suvulla. Ehkä juuri siksi se viehätti alunperin, mutta vuosien saatossa sitä on oppinut arvostamaan. Juuri sopivan ananaksisen makea siirappi siivittää erinomaisesti muuten varsin mitään sanomattoman maitosuklaan. Onko se silti paras joulusuklaa?

No eihän se ole. Se kestää vertailua melko lailla vain muihin keskinkertaisiin bulkkikonvehteihin. Vika ei ole sinänsä ananaksen, se suklaa vaan ei ole laadukasta. Kuten muissakin esimerkeissäni, ananas kuitenkin yrittää kaikkensa. Ananas on poissa elementistään, ulkona piikkikäästä suojakuorestaan, ja yrittää parhaansa mukaan parantaa sinun ruokailukokemustasi. Toimia kontrastina suolaiselle pizzalle, raikkaana piristyksenä kuivalle raasteelle. Älkäämme siis vihatko ananasta vaikka se välillä löytyykin paikoista, missä emme siihen luulleet törmäävämmme. Hyvää se tarkoittaa.

JOULURESEPTEJÄ MUUTAMIEN (SATOJEN) VUOSIEN TAKAA

Siiri Hirvonen

Babylonialainen uuden vuoden ruoka

1740-luvulta (eaa). peräisin Yalen Babylonialaisista tableteista

450 g paloitetua lampaan lihaa
 4 rkl öljyä
 1 ½ tlsuolaa
 475 mlvettä
 350 mlolutta
 1 hienonnettu suuri sipuli
 500 mlhienonnettua rucolaa
 200 mlhienonnettua korianteria
 2 tl hienonnettuja kuminan siemeniä
 2 paloitetua suurta punajuurta
 1 hienonnettu suuri purjo
 3 valkosipulinkynttä
 1 rkl korianterin siemeniä
 1 salottisipuli
 1 kesäpurjo

1. Lisää öljy kattilaan ja lämmitä korkealla lämmöllä. Paista lammasta muutaman minuutin ajan kunnes se on hieman ruskistunut.
2. Lisää sipuli ja paista 5 minuutin ajan. Lisää punajuuret ja paista 5 minuutin ajan.
3. Lisää suola, olut, rucola, korianteri, salottisipuli ja kumina ja anna kiehua.
4. Murskaa valkosipulinkyntset tahnaksi ja sekoita se purjon kanssa. Lisää sitten kattilaan.
5. Alenna lämpöä hieman ja anna hautua noin tunnin ajan.

Keskiajan piparit

1400-luvulta kirjasta *Curye on Inglysch*

330 g hunajaa
250 g leivänmuruja
1 rkl inkivääriä
 $\frac{3}{4}$ tl pitkäpippuria
 $\frac{1}{2}$ tl santelipuuta
50 g tomusokeria
Kokonaisia neilikoita

1. Kiehauta hunaja pienellä lämmöllä ja lisää leivän muruja kunnes muodustuu taikina.
2. Ota kattila pois lämmöltä ja lisää inkivääri, pitkäpippuri ja santelipuu. Sekoita.
3. Kaada taikina leivinpaperille ja kauli.
4. Peitä taikina ja anna levätä muutaman tunnin tai yön yli.
5. Sirottele tomusokeria päälle ja leikkaa haluttuihin muotoihin. Koristele neilikoilla.

Figgy pudding (Viikunajälkiruoka)

Vuodelta 1845 kirjasta *Modern Cookery for Private Families*

85 g jauhoja
85 g leivänmuruja
170 g ihraa
170 g rusinoita
170 g herukoita
113 g hienonnettuja omenoita
142 g fariinisokeria
57g sokeroitua appelsiininkuorta
 $\frac{1}{2}$ tl muskottipähkinää
Hyppysellinen suolaa
88 ml brandya
3 munaa

1m x 1m pala raskasta kangasta
narua

1. Keitä kangasta 20 minuuttia. Aseta se pöydälle ja avaa se kokonaan. Levitä sen päälle ihraa ja jauhoja.
2. Sekoita kaikki ainekset yhteen, muodosta taikinasta pallo ja aseta se kankaan keskelle. Kerää kangas kokoon ja kierrä ylimääräinen kangas itsensä ympäri ja kiedo se kiinni narulla.
3. Kiehauta vesi suuressa kattilassa jonka pohjalle on asetettu lautanen ylösalaisin. Laita nytytti veteen ja anna kiehua 3 $\frac{1}{2}$ tunnin ajan.
4. Ota nytytti pois vedestä ja anna kuivua ennen kankaan poistamista. Tarjoile heti tai muutaman viikon/kuukauden odottamisen jälkeen.

KADONNEEN SKYRIN SELITYS

Heli Parviainen

Loppusyksy ja alkutalvi tuo monen vanhemman kurinpidolliseen arsenaaliin uuden asean: "Oles nyt kiltisti tai Joulupukki ei tule." Kukapa tarpeeksi herkkäuskoisessa iässä oleva vesseli haluaisi menettää sen toivomansa Lego -setin? Riittääkö tällainen pelote kuitenkin täydellisen tottelevaisuuden saavuttamiseksi? Ehkä ei, mutta onneksi näppärä vanhempi keinot keksii saadakseen muksulla oikeasti puntit tütisemaan.

Monelle varmasti *Krampus* on tuttu hahmo, mutta islantilainen *Grýla* perheineen ei ehkä niinkään. Selvää sielunsukulaisuutta hahmojen välillä on esillä, sillä *Grýla* on iso, pelottava peikko, joka tulee keräämään kaikki ilkeät lapset säkkiinsä ja keittää heidät padassaan. Simppeliä, ja pysyvätpähän muksut varmaan mukavan hiljaa asiaa pohtiessaan, jos ei mennä suoraan karjuntaitkuun.

Todellinen neronleimaus ovat kuitenkin *Jólasveinar*, eli vapaasti käännettynä joulupojat, *Grýlan* lapset. He ovat kujeilevia vekkuleita, jotka saapuvat kukin taloon omana päivänään ennen joulua ja viipyvät pari viikkoa. Tiedättekö, kun on tullut yöllä syötyä lapsen ~~vanha~~ skyr ja pitillä valitettavasti muisti pelittää niin hyvin, että tämä hukka huomataan? Et ollut sinä, se oli *Skýrgamur*. Maitotonkka sattui kaatumaan tai oli tosi jano? *Gilljagaur* näpisti maidot. Rääppiäisiin ei jäänytään niin paljon ruokaa kuin näytti jäävän? *Pottaskefill* kävi vähän apajilla. Savustumassa olleiden makkaroiden "laadunvarmistus" äityi huomaamatta holtittomaksi? *Bjúgnakrækir* tunnetusti piileskelee kattoparruilla kärkekymässä. Tuli vähän riitaa puolison kanssa ja muksut heräävät ovien paiskomiseen? Ei mitään hätää, *Hurðaskellir* se vain tykkää läimiä menemään. Ihmiset laittavat käytettyjä astioita lattialle kuin mitkäkin eläimet ja vitutuksissasi siivoillessasi onnistuit jotain hukkaamaan? Ihan kuule on oma vika, *Askasleikir* piileskelee sänkyjen alla astioita varastaakseen.

Joulupoikien määräksi vaikuttaa nykyään vakiintuneen kolmetoista kappaletta, mutta historian havina tuntee huomattavasti useammankin kujellijan. Tämä ei yllätä. Jollakulla ei välttämättä ole tarvetta selitellä lampaiden ahdistuneisuutta tai häviäviä kynttilöitä, mutta on kaivattu selitystä jos jonkinlaiselle muulle sattumukselle. Äkkiäkös siihen sopiva syntipukki keksittiin!

Perheen pienokaiset ovat toki saattaneet olla hieman säikkyyä, kun jokaisessa pimeässä nurkassa odottaa joku hiidenpentu kieltään lipoen. Onko se hinta, joka on kohtuullista maksaa siitä, että saa välillä syödä skyriä rauhassa? Kaamoksen syventyessä alan ymmärtää entistä enemmän niitä, joiden mielestä vastaus on "kyllä". Ehkä tänä jouluna en olekaan priorisoinut laskareita tiskien kustannuksella. Kyllähän minä tiskaan, mutta Rähmätassu tuli ja laittoi ne takaisin tiskialtaaseen. Pyykit ovat olleet "kuivumassa" jo kaksi viikkoa? Ette kuulkaa ikinä arvaa...

Jallukas - erinäisissä opiskelijatiloissa asusteleva, alkoholijuomille perso tyyppi, jota syyttää aina kun omat juomat katoavat vähän liian nopeasti.

KJYR 2021

Ines Lukkanen

Epäoimistus: Tämä reportaasi ei kiinnosta aivan juuri ketään, ja se on enemmänkin päiväkirjamuotoinen kasa typerää sisäpiirijuttuja kuin mikään tarkkanäköinen ja oivaltava pala opiskelijajournalismia. Että lue aivan kuule omalla vastuullasi.

Juuri kun luulimme olevamme turvassa, sieltä se kosahti - Kumpulan järjestöjen yhteisristeily eli KJYR. Viime vuonna emme saaneet pandemian vuoksi kuin RIP KJYR 2020 -haalarimerkin muistoksi elämättömästä elämästä, joten tunkua Silja Symphonylle oli niin paljon että kyykkäsimme koko ilmon, ja järjestelmä kaatuili kuin humaltunut fuksi Starlightin tahmealla tanssilattialla. Osa tekisläisistä päätti suosiolla varjohytteillä, jotta kystely ei jäisi tyystin väliin. Lähtöasetelma oli synkkä - perumisia tuli oikealta ja vasemmalta, miten tyhjälle laivalle oikein olimmekaan menossa? Tulisiko tästä yhtikäs mitään? Voi pojat.

Tulihan siitä, ainakin sanomista

VIHDOIN KOITTI SE PÄIVÄ JOLLOIN täytimme ratikat ja Helsingin Olympiaterminalille vievät kevyen liikenteen väylät haalarit kahisten, ja asetuimme jonoihin odottelemaan multipassia vetiseen seikkailuun. Itselleni tämä oli jo toinen KJYR, joten aivan ensi kertaa en ollut Promenadille astelemassa. Siistit yleistilat ja hytti sekä ystävällinen asiakaspalvelu tuntuivat suorastaan luksukselta, etenkin ATK-YTP:n katastrofaalisen huonon kokemuksen jälkeen. (lue Meri Rajamäen reportaasi viime lehdestä ReadMe 3/2021)

Hetken aikaa oivallisten kanssahyttiläisten seurassa laivalle kotiuduttuani päätimme lähteä jonottelemaan alkajaisseremoniaan pääsyä, vaikka lopulta ilmeni, että se todellakin oli vain haitaksi (hehe haha). Sen sijaan ostamamme erityiskorkeat cocktailit olivat omiaan juhlistamaan KJYRinää, jonka siivin oli hyvä tehdä hieman Tax Free -ostoksia. Parin kympin hintainen, valtavan iso skumppapullo ja muuta virvoketta takertui mukaan, kuten asiaan toki kuuluu.

Tämän jälkeen siirryimme pitkänhuiskean, ankkasolmioisen ystäväni Mörranin kanssa klo 19.30 buffet -kattaukseen. Iloksemme havaitsimme pian, että TKO-älyn opiskelijoille oli kätevästi aseteltu erikseen saataville meille sopivaa ruokaa kuten lihapullia, nugetteja, ranskalaisia ja nakkeja. Joku saattoi väittää kyseessä olevan lasten tarjoilupöytä, mutta kyseisiä naurettavia huhuja ei kyetty vahvistamaan.

Loppuilta kului huokean kuohuviinin kuplien ja yökerhon kuumien ja ajankohtaisten rytmien (kuten Flo Ridan 2007 vuoden hitin "Low") keskellä. Vakaista aikeistani huolimatta karaoke jäi henkilökohtaisesti kokematta, vaikka Atelle kovaan ääneen vannoinkin että hänet siellä mikrofonin äärellä kohtaisin. Euroviisu-pukuteeman tiimoilta bongasimme kolme Conchita Wurstia ja yhden TIX:in. Nukkumaanmeno tapahtui joskus aamukolmen jälkeen, eikä kukaan meistä ollut oksentanut käytävälle tai pudonnut mereen. Tämän voinee laskea voitoksi!

Se ei oo "stögis" vaan stokis, Markus

Jalkoja särki, mutta ei auttanut - nousimme hyttiläisten kanssa aamiaiselle 9 (...) aikoihin, sillä Tukholman sateisissa maisemissa oli tarkoitus rääkätä itseään vielä vähän lisää. Yhityimme tunnelbana- asemalla muun muassa hallituksemme sihteerin seuralaisineen. Heillä oli mielessään Maxburger, joten tiemme erkanivat keskustassa. Vaelsimme pienen tavaratalo-tiedusteluretken jälkeen

kuninkaanlinnan suuntaan, ja panimme merkille, että Tukholmassa sorsatkin ovat jotenkin poikkeuksellisen isoja ja tyylikkäitä. Tulimme siihen lopputulokseen, että kuningas Kaarle Kustaa XVI (*lausutaan "ksvii"*) epäilemättä valikoi ne yksitellen ennen kuin linnut sijoitellaan taktisiin paikkoihin pääkaupungin vesistöissä. Koimme vanhankaupungin kahvilat ja pikkupuodit, koimme Slussenin Maxburgerin klinisen purilaiselämyksen josta oli karsittu kaikki tarpeeton ihmiskontakti, ja lopulta matkustimme metroa huomattavasti kätevämmiin bussilla aivan terminaalin viereen. Oli lyhyen välikuoleman aika ennen kohoamista uuteen bousuub.

Aivan poskettomasti ei erilaisia väkijuomia tehnyt mieli, joten illan ostokset jäivät melko vähäisiksi. Tästä huolimatta loppuillasta löysin itseni täpötäydestä hytistä, jossa kiersivät *Hanki ja Myrsky* -jaloviinat. Samaisessa hytissä määrittelimme ja standardoimme yksissä tuumin termin "kyntteli". En enää tarkalleen muista mihin määräin päädyimme, mutta muistaakseni kyntteli oli kuusi kynttilää, ja yhteen kynttelikköön mahtuu kaksi kyntteliä. Kenties kanssatieteilijäni voivat muistiani aiheesta virkistää, mikäli meni aivan pieleen. Omaan hyttiin löntysteltiin väsyneinä jo verrattain aikaisin, mistä seuraavan aamun minä oli hyvin onnessaan.

Rippelis pippelis...tai ei?

Aamuherätys oli nimittäin varsin lempeä, enkä potenu edes krabbea. Oliko tämä sitten onnistumisen vai epäonnistumisen merkki? Joka tapauksessa KJYR 2021 oli oiva. Kiitokset lausumme, ja varjoihin vaivumme uudelleen ehkä jo seuraavana vuonna!

NOLLAHYPOTEESI: JUMALA

Heli Parviainen

Iltojen viiletessä, vuoden raksuttaessa kohti pimeintä aikaa ja joululaulujen pauhatessa kauppakeskuksissa, saattavat ajatukset joskus kääntyä askartelemaan uskonnollisuuden äärellä. Tänä vuonna sain yllättävän varaslähdön *Tilastotiede ja R tutuksi I* -kurssilla, jonka oppikirjassa Introductory Statistics kirjoittaja **Sheldon M. Ross** kertoo ensimmäisen julkaistun nollahypoteesia hyödyntäneen tilastollisen tutkimuksen olleen **John Arbuthnotin** artikkeli *An Argument for Divine Providence, taken from the Constant Regularity observed in the Births of both Sexes* vuodelta 1710. Hykertelin riemusta Rossin raportointia lukiessani. Kuulemma Arbuthnot laskeskeli tyttö- ja poikalasten määriä 82 vuoden ajalta ja havaitsi poikia tulevan sen verran enemmän, että tästä voi vetää päätelmän jumalan olemassaolosta. Vain älykäs Luoja keksisi tehdä muutaman varakappaleen korvaamaan kaikki onnettomuuksissa kuolleet yksilöt, elävähän miehet keskimäärin riskialttiimpaa elämää kuin naiset.

Kaivoin huvin vuoksi esiin Arbuthnotin alkuperäisen artikkelin ja olinpa siitä iloinen. Vaikka otsikko tuntuukin muuta sanovan, ei jumalan olemassaolo vaikuta Arbuthnotille olevan erityisesti kysymyksen alla. Enemmänkin jumalan suunnitelma on keino selittää, miksi sukupuolijakauma ei nyt sitten ollutkaan tismalleen tasajakoinen. Arbuthnot ei koe edes tarpeelliseksi vertailla poikalasten laskennallista ylimäärää vaikkapa onnettomuustilastoihin. Mutta miksi sukupuolijakauman tasaisuus sitten oli niin tärkeää hänelle? Hyvä kun kysyitte! Vastaus mahdollisesti löytyy tekstin lisäyksestä, jossa hän haluaa ilmoittaa polygamian olevan pikkuisen epäreilua, koska jos jollakulla on kaksikymmentä vaimoa, niin yhdeksäntoista miestä joutuu elämäänsä selibaatissa. Ja tähän on fakta kun on juuri osoitettu miehiä ja naisia olevan tismalleen saman verran. Haluaisin mahdollisesti kuulla tarinan siitä, miten joku polyamoristi on saanut herra Arbuthnotin niin tolaltaan, että hän on puhkuen ja puhisten kahlannut läpi kaikki lontoolaiset tilastot lasten ristimisistä useammalta vuosikymmeneltä.

Ottaen huomioon Arbuthnotin argumentoinnin tason, ei ole ihmekään, että hänen johtopäätöksensä sai kritiikkiä osakseen. Osansa urakkaan otti **Nicholas Bernoulli**. Hän totesi Arbuthnotin datan tukevan vain sitä, että poikien syntymän todennäköisyys on suurempi. Bernoullin jälkeen paikalle asteli **Abraham de Moivre**, joka totesi jokseenkin: "hei, tonttu, sitähan tuo sanoj, että jumala on suunnitellut todennäköisyyden epätasaiseksi".

Tässä kohtaa olin jo edennyt varomattomasti kohti päämäärätöntä tiedonhakuksesiota ja humpsahdin suoraan sisään. Siispä esitellään tässä artikkelissa vielä muutama pirskahtelevin historiallinen esimerkki saman aihepiiriin ympäriltä. Äsken esitelty henkinen käsitys ei suinkaan ollut ainoa mielenkiintoinen esimerkki historiallisista todistuksista jumalan olemassaololle.

Bayesin teoreema on meistä monille tuttu ja joillekin mahdollisesti rakaskin. Ei tulisi heti mieleen, että se esiteltiin alun perin keinona osoittaa jumalan olemassaolo. Tästä vastuussa ei toki ollut **Thomas Bayes** itse, hän tyytyi oikein tyylikkääseen yleiseen esitykseen todennäköisyydestä ja yksinkertaiseen esimerkkiin pallon heitoista. Hommassa kävi kuitenkin niin, että Bayes ehti kuolla ennen teoreemansa julkaisua. Onneksi hän kuitenkin pyysi ystävänsä **Richard Pricea** käymään jättämänsä paperit läpi. Price tunnisti hyvän kaavan sellaisen nähdessään, mutta totesi vissiin että olipas Tomppa nyt ollut hölmö kun ei muistanut kertoa mistä teoreemassa oikeasti on kyse. Siispä julkaistun artikkelin esipuheessa Price toteaa Bayesin teoreeman olevan keino todistaa luonnon toimivan laskujensa mukaan. Koska lakeja on olemassa, täytyy niiden taustalla olla aika pirun fiksu suunnittelija.

En voi uskoa, että olin unohtanut **George Berkeleyyn** ajatukset aiheesta, mutta onneksi Wikipediaketju toi minut hänen luokseen. Koska Berkeley ei ollut teorioidensa kanssa vähäsanainen, luottaa kiireinen opiskelija tässä tapauksessa ennakkotietoihinsa ja Wikipedian kuvaukseen aiheesta, koska se on ilahduttava. Kaikki asiat ja esineet ovat olemassa vain silloin, kun niitä havainnoidaan, sillä havainnoitavaksi tuleminen on niiden perusominaisuus. Asiat vaikuttavat kuitenkin olevan olemassa myös silloin, kun ihminen ei ole havainnoimassa niitä. Täytyy siis olla jumala, jonka havainnoi ihan kaikkea koko ajan. Tässä kohtaa tulee kutsumatta mieleen verkkokauppa.comin Jätkäsaaren liikkeen edessä oleva pissivä patsas ja toivon, että jumala voisi ummistaa silmänsä sen osalta. Se olisi meille kaikille armollista.

Vielä syvemmällä historian takana meitä odottaa **Anselm Canteburylainen** keksimässä erään ontologisen todistuksen jumalalle. Ja sehän menee näin: *Jumala on olento, jota mahtavampaa ei voi ajatella*. Olemassa oleminen todellisuudessa on mahtavampaa kuin pelkästään mielessä oleminen. Jos jumala olisi siis olemassa vain ihmismielissä, olisi mahdollista ajatella mahtavampi olento, joka olisi olemassa myös todellisuudessa. Koska jumala on määritelmällisesti mahtavin ajateltavissa oleva olento, on tämän oltava olemassa. Anselm oli aikamoinen vekkuli.

Paluumatkalla kohti maallista maailmaa voidaan koukata **Blaise Pascalin** luona katsomassa argumentti sille, miksi pitäisi uskoa, eli toisin sanoen pelurin todistuksenakin tunnettu perustelu. Uskomalla jumalaan voi oikeassa ollessaan saada ikuisen elämän taivaassa, kun taas väärässä ollessaankin saa elinaikanaan nauttia uskonnollisuuden lohtua. Ateismilla vaihtoehdot taas ovat elämä ilman lohtua tai ikuisen helvetti. Siispä Pascalin mukaan uskonnollisuuden odotusarvo saavutetulle hyödyllä on suurempi ja siksi kannattaa uskoa. Lukijan mahdolliseksi iloksi esitän isäni vastineen, joka menee jotakuinkin näin: jumala olisi aika mulkku, jos sitä kiinnostaisi uskotaanko vai ei. Jos nyt vaan oltaisiin ihmisiksi.

Toimittajan mielessä oleva jumala havainnoi Tommi Toijan teosta Bad Bad Boy.

TEKIKSEN JOULUPERINTEET

Ines Lukkanen

Joulu tulla jolkottaa, ja muut talven juhlat toki myös. Kyselin TKO-älyn kanavilla, millaisia ehdottomia/erikoisia/jänniä/hölmöjä perinteitä meikäläisillä kauteen kuuluu. Seuraavat tekiskamelit livahhtivat deeämmiini kuin aineettomat henkiolennot tonttuovesta, ja jakoivat omia vastauksiaan uteluihini. Ja onpa siellä omat perinteenikin jossakin

Me vietetään joulua perheen kaa ja meil on aika paljo eri perinteit. Yks mikä tulee meidän sukujuurista Saksassa on *Lebens Licht* eli poltetaan oikeit kynttilöitä pyhinä ja sit kun poltetaan vikat aidot, nii säästetään niistä yks, joka sit taas sytytetään seuraavana jouluna ekojen aitojen kynttilöiden joukossa. Se kuvaa elämän kiertokulkua (*Lebens: elämän, Licht: valo*).

– maxBraxMB1

Kaverijoulua vietetään joka vuosi, ja kuuseen pitää olla kunakin jouluna joku uusi koriste - joko joku tosi hieno tai joku tosi hassu. Uutuuksina on ollut mm. kökösti tehdasmaalattu pöllö, KERAVA -kuperilaatta ja muovikristallein kaunistettu jallupullon korkki. Oma suosikkini ovat ehkä kuitenkin megahartaat kerubit, jotka pelastin entisen duunipaikan muutosta ja modasin joskus aikoinaan. Toiselta puuttuu pää, ja toinen on ehostettu Abbath -henkisillä corpse-painteilla. Lisäksi kuusen huipulle on aina laitettava tosi liikkis tähti jonka fajia teki muropaketista ja lameehipusta joskus ennen syntymääni. Sittemmin vahvistin tähteä hopeisella taustakartongilla, ja nyt se koristaa entistä uljaampana parimetrisen kestopuun latvaa.

– Tzimiscean

Lumiukko. Joka _v**un_ joului. Jos ei kyynel vierähdä
ennen puolta päivää, onko edes hyvä aatto?

- OlliKH

Perinteisesti tapanani on mennä vanhempieni
luokse ja asentaa isän tietokoneelle
S.T.A.L.K.E.R. Shadow of Chernobyl
(mahdollisesti kylkeen aina joku
esoteerinen modi) ja pelata
sitä joulunpyhät kun vierailta ja
jouluruuilta ehtii, niin pitkälle kuin
pääsee. Uudenvuoden+pari
lisäpäivää vietän sitten kavereitten
kanssa yhdessä lanittaen. Laneilla

meillä on mm. fast music tai fast image -compot
ja sitten joku kuusi-ottelu missä pelataan kuutta eri peliä tiimi-vs-
tiimi tyyliin inhouse, että kenen tiimi on paras.

- Hansformer

Kaverijouluun ostetaan noin 10 € arvolla per naama
lahjoja, jotka paketoidaan ja joiden lopullisesta omistajasta
heitetään noppaa. Kukin vuorollaan heittää noppaa ja
sovitulla silmäluvulla saa joko ottaa lahjan kasasta tai
varastaa kaverilta. Kun kierroksia on mennyt pari saa
sopivalla silmäluvulla avata lahjan. Seassa on
sekä oikeasti kivoja lahjoja että jekkuja, esim.
suklaata, surströmmingiä tai vessaharja.

Hämmäntävästi kaikilla on aina kiva.

- Heliparv

/MISC

Toimituksen tontut, heh hah,,,räh

TKO-äly streaming virtasi taas

18.-21.11. Järjestettiin jälleen huippuosittu tekisstriimitapahtuma, jonka ensimmäisen illan striimit näytettiin myös fuksiklusterin aikana. Tapahtumassa nähtiin mm. haamunhuhuilupeli Phasmophobiaa veeärränä, ja useita klassikoiksi muodostuneita yksin- ja moninpelejä.

Skandaalinkäryä hallitusvaaleissa?

Lehdistö kohahti ja kuohui, kun 24.11. järjestetyssä TKO-älyn syyskokouksessa kolmatta Ylen Pentulivissä nähtyä pennun syntymää ei ääneen ilmoitettu. Kuvassa Akka kolmen ensimmäisen pentunsa kanssa.

Pentulive / Yle Tiede

TKO-älyn Telegram ilman asiayhteyttä

“Eikös pitsa ole vain eräänlainen litteä uunikypsytetty makarooni”

– Eve

Toimituksen top 5 sesonkikarkit:

1. Brunbergin konvehdit
2. Fazerin joulusuklaa
3. Pandan Tonttu- ja Enkeli-patukat
4. Vihreät kuulat
5. Hopeatoffee (mitennii ei oo muka joulukarkki, sue me)

Asioita joita voit piilottaa riisipuuroon mantelin sijaan:

- Pähkinä
- Rusina
- Keittämätöntä riisiä
- Keitettyä riisiä (!)
- Vihreä kuula
- USB-tikku
- Kofeiinitabletti (luukenee, piristää)
- Hylätyt toiveet ja nelmat

